

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVII
1979
НОЕМВРИ
6
Вторник
Бр. 132 (4275)
Цена 2 стотинки

На адрес: „СССР“ —
качествено и в срок

Ден първи на новата ера

Утре народите на Съветския съюз и всички прогресивни хора на планетата ще отбележат тържествено 62-та годишнина от победата на Великата октомврийска социалистическа революция, която сложи началото на новата ера, ерата на социализма и комунизма.

В средата на миналото столетие Маркс и Енгелс писаха в първия програмен документ на своето учение „Манифест на комунистическата партия“, че гибелта на капитализма и победата на пролетариата са еднакво неизбежни. И те отдадоха всичките си сили да подготвят пролетариата за успешно осъществяване на световноисторическата му мисия. Верният и последователен ученик на Маркс и Енгелс — Владимир Ильич Ленин — развилвайки творчески марксизма на във висшия и последен стадий на капиталистическото общество — империализма — създаде теория за възможността от победата на социалистическата революция в една отделна капиталистическа страна. И той подобно на своите учители извърши огромна научна работа за изграждане на моливен политически ръководител на руските работници и селяни, партия от нов тип, способна да ги поведе на решителен штурм срещу устоите на руския царизъм, буржоазно-капиталистическата и империалистическата върхушка.

Маркс и Енгелс доказаха, а Ленин на практика показа верността на тяхното учение. В бурната нощ на 24 срещу 25 октомври (6 срещу 7 ноември) 1917 г. руските работници и селяни, под ръководството на болшевиките начело с Владимир Ильич Ленин, извършиха най-великия подвиг в човешката история — първата в света социалистическа революция.

Победата на Великата октомврийска революция става на повратен момент в историята на човечеството. Тя възвести края на класово-антагонистическото общество, на всякаква национално и социално робство — откри пътя за изграждане на комунистическото общество.

Още в първите години на съветската власт Ленин прогностично писа, че руският пример показва на всички на рода нещо, и то твърде съществено, от тяхното неизбежно и недалечно бъдеще. Но руската революция ще въздейства с неимоверно по-голяма и революционизираща сила със стопанските си успехи.

Великата октомврийска социалистическа революция поведе в сравнително изостанала в капиталистическо общество страна. Царска Русия беше по онова време олицетворение на най-голяма изостаналост, на национален и социален гнет, на капиталистическа и империалистическа експлоатация. И на тази основа апогетите на капитализма и империализма и техните помагачи в редиците на международното работническо движение в един глас твърдаха, че тази революция има само местно значение, че тя е „чисто руско явление“. Вла

дими

Ильич Ленин — развилвайки творчески марксизма на във висшия и последен стадий на капиталистическото общество — империализма — създаде теория за възможността от победата на социалистическата революция в една отделна капиталистическа страна. И той подобно на своите учители извърши огромна научна работа за изграждане на моливен политически ръководител на руските работници и селяни, партия от нов тип, способна да ги поведе на решителен штурм срещу устоите на руския царизъм, буржоазно-капиталистическата и империалистическата върхушка.

Маркс и Енгелс доказаха, а Ленин на практика показа верността на тяхното учение. В бурната нощ на 24 срещу 25 октомври (6 срещу 7 ноември) 1917 г. руските работници и селяни, под ръководството на болшевиките начело с Владимир Ильич Ленин, извършиха най-великия подвиг в човешката история — първата в света социалистическа революция.

Победата на Великата октомврийска революция става на повратен момент в историята на човечеството. Тя възвести края на класово-антагонистическото общество, на всякаква национално и социално робство — откри пътя за изграждане на комунистическото общество.

Още в първите години на съветската власт Ленин прогностично писа, че руският пример показва на всички на рода нещо, и то твърде съществено, от тяхното неизбежно и недалечно бъдеще. Но руската революция ще въздейства с неимоверно по-голяма и революционизираща сила със стопанските си успехи.

Великата октомврийска социалистическа революция поведе в сравнително изостанала в капиталистическо общество страна. Царска Русия беше по онова време олицетворение на най-голяма изостаналост, на национален и социален гнет, на капиталистическа и империалистическа експлоатация. И на тази основа апогетите на капитализма и империализма и техните помагачи в редиците на международното работническо движение в един глас твърдаха, че тази революция има само местно значение, че тя е „чисто руско явление“. Вла

дими

Ильич Ленин — развилвайки творчески марксизма на във висшия и последен стадий на капиталистическото общество — империализма — създаде теория за възможността от победата на социалистическата революция в една отделна капиталистическа страна. И той подобно на своите учители извърши огромна научна работа за изграждане на моливен политически ръководител на руските работници и селяни, партия от нов тип, способна да ги поведе на решителен штурм срещу устоите на руския царизъм, буржоазно-капиталистическата и империалистическата върхушка.

Маркс и Енгелс доказаха, а Ленин на практика показа верността на тяхното учение. В бурната нощ на 24 срещу 25 октомври (6 срещу 7 ноември) 1917 г. руските работници и селяни, под ръководството на болшевиките начело с Владимир Ильич Ленин, извършиха най-великия подвиг в човешката история — първата в света социалистическа революция.

Достойни за името и делото на патрона

В петък, на 2 ноември, в салона на Профсъюзния дом се събраха представители на колективите от окръга, носещи имена на руски и съветски герои. А те не са малко — бригадите и младежките производствени единици са над сто, комсомолските организации и пионерските дружини — 15. Това бе четвъртата им поредна среща, на която се отчете заключителния етап на прегледа „Достойни за името и делото на патрона“. За успехите на колективите говори Иван Златев, председател на Окръжния съвет на Българските професионални съюзи. Срещата ръководи секретарят на Окръжния комитет на Партията Христо Станев, председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

Бяха наградени с почетни знамена колективите, постигнали най-добри резултати в производствената, масово-политическата и възпитателната работа. Ето какво споделиха техни представители (на снимката):

Борис ГЕНОВ, ръководител на бригада „Юрий Гагарин“ в автозастойство „Пътнически превози“ — Велико Търново:

— Бригадата е на отделна стопанска сметка. Планът за деветмесечното в приходи пре изпълнихме. В началото на годината решихме да приключим с тримесечия си план до 9 март — рождения ден на патрона ни. Изпълнихме обещанието си. За деветте месеца икономисахме 2650 лв. от гориво, 160 лв. от гуми и 1990 лв. от ремонт. Последните девет дни от годината автомобилите ни ще се движат с икономисано гориво.

Димитър ПЕНКОВ, ръководител на бригада „Юрий Гагарин“ в КИМ „Червена звезда“ — Дебелец:

— При нас са здрави работническите традиции. Трудовите норми изпълняваме средно 169 на сто. В колектива ни са създадени условия за подобряване на образованието и квалификацията. В периода на прегледа осем души повишиха образованието си, разредиха си и придобиха втора професия. Произведената продукция е с високо качество и се приема при първо представяне. Миналата година бяхме заводски първенец в социалистическото съревнование.

Деню СЪБЕВ, ръководител на бригада „Халаменюк“ в СМК — Промисленостройтелство — Велико Търново:

— Нашият колектив се състои от 12 зидаро-кофражисти. През деветте месеца на годината изпълнявахме трудовите си норми 174 на сто. Работим по почина „Героят е винаги в строя“ като заработваме дневната норма на патрона. Икономисали сме 6500 лв. от строителни материали — това е делът ни в профсъюзния милиард. Организирахме срещи с активни борци против фашизма и капитализма, със съветски гости.

Здравко ПЕТРОВ, секретар на комсомолското дружество в младежката производствена единица „Генерал Скобелев“ в МК „Еничо Стайков“ — Лясковец:

— Кръстник ни беше съветският генерал Епифанов. В края на октомври изпълнихме годишния си план. Близо половината от членовете на бригадата са носители на званието „Млад качественик“. За да няма изоставания, са сключени четири договора за предаване на челиния опит. Своите успехи и радости споделяме с генерал Епифанов. На 23

февруари и 7 ноември му изпращаме поздравителни писма, в които рапортуваме за постигнатото

Весела ЯКИМОВА, секретар на ученическия комитет на комсомолската организация „Зоя Космодемьянская“ в езиковата гимназия „Асен Златаров“ — Велико Търново:

— При нас правото да носим името на съветски герой се завоюва с високи резултати в учебната, трудовата и комсомолската работа. Свързахме се с много герои на Съветския съюз, космонавти, които станаха наши приятели. Стремим се да заздравим още повече тристранните връзки пионерски отряд — комсомолско дружество — младежка бригада. Денят 8 ноември за нас е празник: посветен на героите — наши патрони. На тържествена заря-проверка се прекланяме пред безсмъртното им дело.

Галия ИОРДАНОВА, дружинен председател на пионерска дружина „Володя Дубинин“ при второ основно училище „Вичо Грънчаров“ в Горна Оряховица:

— Наши приятели са съветските пионери от първо и второ училище в Миргород. С нетърпение очакваме срещата с техни представители. Клубът за интернационална дружба поддържа връзки с училището в Керч, 260 пионери кооперират със съветски пионери. Всяка година на Деветия май провеждаме сбор, посветен на патрона. Не забравяме че за да бъдем достойни за името на патрона, трябва да бъдем начело в ученето и труда. Миналата учебна година на бяхме първи по успех в окръга.

Награден с орден „Георги Димитров“

Държавният съвет е издал указ, с който се награждава Димитър Христо Тузаров с орден „Георги Димитров“ за активно участие в борбата против фашизма и капитализма и в строителството на социализма и във връзка с неговата 60-годишнина.

Юбилейно тържество в Кесарево

В събота в Кесарево се състоя тържествена вечер, посветена на 60-годишнината от основаването на партийната организация в селото и на 35-годишнината от гибелта на Петър Топалов — Шмид, загинал в бурните преддекемврийски митинги в София, часове преди изгрева на свободата. В тържеството взеха участие делегат на ЦК на БКП Йордан Костов, секретарят на Окръжния комитет на Партията Николай Пашов, първият секретар на общинския комитет на БКП в Стража на Трифон Ралчев, вестерани на Партията.

на 62-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция много колективни от консервативна и янтарската промишленост презпълниха своите планове по износ.

Сред най-крупните износители на продукция за Съветския съюз са колективите на комбината за складова техника „Янтра“ в Горна Оряховица, Завода за запаметяващи устройства във Велико Търново, комбината за инвестиционно машиностроение „Червена звезда“ в Дебелец.

Производителите на трансманипулатори от базовия завод на КСТ „Янтра“ вече изпълниха годишните си задачи по износа на изделия, предназначени за гиганта на съветското машиностроение „КамАЗ“. Работниците и специалистите от другия завод на комбината — МЗ „Киро Конов“ през октомври тази година произведоха 200-хилядна верижна електротелфер, предназначен също за износ във великата съветска страна. Колективът на този завод изпълни с два месеца предсрочно годишната си програма за износ в СССР и до края на годината по това направление ще даде допълнително 2000 верижни електротелфера.

Работниците и специалистите от МЗ „Киро Конов“ са в постоянни търсения на нови решения за усъвършенстване техническите параметри на изделията. Сега в завода се усвояват двутонен верижен телфер и електротелфер с по-високи скорости, който ще отговаря на всички съвременни изисквания на клиентите...

Изделията на Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново са познати в много градове на необятната съветска страна. През септември миналата година специалистите от завода Петко Савчев, Стефан Хилов, Илияна Понева, Славеяка Ботева и Хараламий Минчев пуснаха в редовна експлоатация в Москва първата система за телеработка на дащи „Естел“. Сега такива системи, произведени във великотърновския завод, работят в Ленинград, Алма Ата, Киев, Минск, Ташкент, Куйбишев, Тула и други градове.

В началото на годината в шивашката фабрика „Деню Георгиев“ — Велико Търново бяха изработени емблемите, с които първият български космонавт Георги Иванов и неговият командир — два пъти герой на СССР Николай Рукавишников летяха в Космоса. Този факт бе не само паметно събитие за колектива на фабриката, но и стимул за висококофективна стопанска дейност във всички направления.

— Една четвърт от нашето производство (детски и юношески рокли за момичета) е предназначена за износ в съветската страна — сподели директорката на предприятияето Иванка Младенова. — През деветмесечното колективът изпълни плана с 28 на сто, като досега не сме допуснали нито една рекламация. При план 81 процент производствените са оценка „1“ представляват 96 процента от общия обем, а тези с оценка „К“ — 2,78 на сто...

В чест на 30-годишнината от създаването на СИБ машиностроителите от Волжкото обединение за производство на автомобили в гр. Тольати, СССР, поеха задължението да изпълняват всички поръчки за братските социалистически страни в срок и с високо качество. По техния пример работят трудовите колективи и в нашия окръг. На адрес „СССР“ винаги ще се отправят поръчки, изпълнени качествено и в срок.

Йордан ВЕЛИКОВ

„Готов съм винаги...“

Тържествена клетва на младите курсанти от ВНВУ „Васил Левски“

Мразовитата неделя утрян за младите курсанти от ВНВУ „В. Левски“ дойде в старопрестолния град със знака на най-забележителното събитие в живота на всеки младеж, встъпил в редовете на Българската народна армия — тържествената клетва за верност пред народа и Родината.

И този път най-нетърпеливи бяха родителите, близките и приятелите на най-младите възпитаници на най-старото висше военно училище у нас. Те изпълниха до краен предел обширния район край откритите неотдавна нови учебни и жилищни корпуси, за да бъдат до своите синове и братя във възбуждащите часове, за да станат съпричастни с тяхната гордост.

Прозвуча команда. Под звуците на сурови марш преглед на строените курсантски подразделения направи началникът на училището генерал-майор Делчо Станимиров. След това на трибуната заеха места гостите на тържеството — първият секретар на общинския комитет на БКП Антон Гугов, председател на общинския народен съвет Драгун Драгнев, генерали, офицери, представители на обществените и масовите организации.

За значението на военната клетва в многовековната история на България говори генерал-майор Станимиров.

Настъпна тържествена момент. В ледения въздух отекнаха клетвеният думи: „Готов съм винаги по заповед на народното правителство да за

щитя своята родина Народна република България и като войн от второжениите сили се заклевам да защитавам родината си мъжествено, учело, с достойнство и чест, без да щадя кръвта си и дори живота си за постигане на пътна победа над врага.

Устните докосваха алената коприна на бойното знаме, гласовете звучаха твърдо: „Заклех се!“ Довчерашните момчета станаха мъже. Мощното им „ура“ се смеси с артилерийските салюти и дълго звучи над града.

След рапорта на команди-

рите приветствие към младите курсанти от името на Окръжния и общинския комитет на БКП, на Окръжния и общинския народен съвет и на великотърновската обществено-произнеса другарят Драгун Драгнев, а от името на родителите — Здравка Колева, майка на курсант.

От името на бойците, положи клетва, на приветствията отговори курсант Делчо Пашов.

Курсантските подразделения преминаха пред трибуната в церемониален марш.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

тър Топалов — Шмид прогнате Елена Данава, секретар на общинския комитет на Партията.

Приветствие към партийната организация юбилей от името на Окръжния комитет на БКП полнесе Николай Пашов. Връчен бе поздравителен адрес от общинския комитет на БКП.

Другарят Йордан Костов откри паметна плоча на първия клуб, в който е основана кесаревската партийна организация.

Поднесени бяха венци на паметната плоча и бюст-паметник на Петър Топалов — Шмид.

Николай ХРИСТОВ

Не само диплома

Три отговора на един въпрос ● Ставаш двойно по-бога!

Около сто са специалистите, завършили висшето си образование в Съветския съюз, които работят във Великотърновската община.

В общинския комитет за българо-съветска дружба записвам три имена от дългия списък. Изборът е съвсем случаен. Търся хората на работните им места. Нежност в гласа, влага в очите, докато отговарят на въпроса „Какво е Съветският съюз в живота Ви?“

Инж. Славчо НИКОЛОВ, технолог в Комбината за радиотехническа апаратура:

— Годишните на следването ми в Електротехнически институт в Ленинград бяха време и на оформянето ми като личност. Затова смятам, че освен диплома получих и мироглед.

Много силно впечатление прави демократизмът на съветските хора — нито един от професорите например не държи да се различава от обикновените хора, от своите студенти, да се поставя над тях. В нито един от познатите си не забелязах груб материализъм и кариеризъм. Смятам, че и на това се дължат реалните успехи на съветските хора — на техния идеализъм.

Съветският човек е съчетание на изключителна нежност, скромност и широта на душата. Силно впечатление прави и гражданската му активност — мога да разкажа много случаи. Нямамо е случай например някой от колегите ми да се стреми да се освободи от бригадата — напротив, всеки знае къде ще бъде месец преди това. На общо събрание сами избират командирите си, без някой да им ги предлага, като оценяват от всички страни качествата им да ръководят колектива. В съветските

студенти голямата ученолюбивост се съчетава със стремение към новото в изучаваната специалност. През време на обучението преподавателите, светла на специалността в световен мащаб, създават у студентите нов начин на мислене и подход към проблемите.

Не съм прекъсвал връзките си със съветските си приятели. Най-често си пиша с Виктор Головцов и Володя Книга. И двамата работят в Ленинград — град, който остави незаличими спомени у мен.

Д-р Пета МАРИНОВА, завеждащ отдел в Хигиенно-епидемиологичната инспекция:

— Съветският съюз навлезе в моя живот преди 16 години, когато постъпих в гимназията с преподаване на руски език. И макар тогава да нямаш възможност да посетиш съветската страна, научих много за нея — от книгите, от срещите със съветски хора, които бяха истински празници в училището.

Когато разбрах, че мога да продължа образованието си в Съветския съюз, и то по желанието от мен специалност, не се колебах. Сега мога да кажа, че шестте години, които пре-

карах в Ленинград, са най-хубавите в живота ми. За мен беше щастие да живея в града, в който на всяка крачка се срещаш с близкото и далечното минало на руския народ, да уча в институт с богати традиции, чието възникване и развитие е също една малка история.

Имах възможността на практика да се запозная с големите успехи на съветското здравеопазване в областта на профилактиката.

И още нещо — в Съветския съюз намерих много нови приятели и още повече обикнах руския език. Този език ми помага много и сега в моята работа, защото ми дава възможност да се запознавам със съветския опит и постиженията в профилактичната медицина.

Много хубави спомени имам не само за Ленинград, но и за Москва, Одеса, Псков, Рига, Талин. Но онова, което никога не се забравя, е голямата човечност и доброта на съветските хора. Ние я почувствахме чрез грижите и вниманието, с които бяхме обградени навсякъде. И сега преподавателите ни продължават да се интересуват за всеки един от нас. И ако ние понякога пропускате да ги поздравим по случай 7 ноември, те не забравят нито един наш празник.

Инж. Атанас АТАНАСОВ, началник-цех в държавна печатница „Димитър Найденов“:

— Съветският съюз стана за мен определящ в основното от живота ми — професия, мироглед, семейство. Дале ми възможност да изникна отблизо в неговото сърце — да опозная богатството на широката руска душа. Почувствах безкрайността на славянската гостоприемност — това прави силно впечатление на всеки, прекрачил прага на дома на съветския човек.

Вещност там всичко е безкрайно — желанието за мирен живот, за несмущавано щастие, безкрайни са просторите, богатствата, красотата, безкрайни са възможностите за подобър живот.

Това е повече от докосване — пет години, прекарани в Москва, те приобщават към съветската страна. Тя про-

сто става за теб втора родина (на шета приятелите казват, че у дома всичко е руско — жена ми е от Украйна, от побратимения Кременчуг). Човек става двойно по-богат.

Предпразнична среща на ветерани на Партията

В наши дни на 62-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция по инициатива на общинските и клубните съвети на борците против фашизма и капитализма във Велико Търново и Габрово се състоя вълнуваща среща на ветерани на Партията от двете селищни системи. В затвора-музей във Велико Търново се събраха всички политически затворници-патисти, ятачи — активни на съветите на БПФК в Габрово, попадал дна път в затвора — втория път със смъртна присъда, разка-

за спомени, припомни смелата акция на политическите затворници на 7 ноември 1933 година, когато издигат червено знаме над затвора. Ветераните разгледаха експозицията в затвора-музей и в музея на революционното движение, посетиха хълма Царева и положиха цветя пред паметника на Благоев и Габровски в парка „Първа социалистическа сбирка“.

Следобед общинските и клубните съвети споделиха опита си.

Ненчо НЕЙКОВ

НАШАТА ПОМОЩ ЗА МЛАДАТА СЪВЕТСКА ДЪРЖАВА

Много пъти и по много поводи е разказвано за отзвук и влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция в България. За симпатите, които българският народ засвидетелства на младата съветска държава и за събитията, които са конкретен израз не само на симпатия, но и доказателство за жизнеността и завладяващата сила на идеите на Октомври. Великотърновската партийна организация и трудещите се от окръга са записали светла страница в историята на революционните си борби с изпълнения си интернационален дълг към държавата на победилния пролетариат. Помогли сме д-р Йордан ЧЕРНЕВ, един от ветераните на Партията в окръга, да разкаже за проявите на солидарност в първите години след революцията:

— Когато говорим за влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция у нас, трябва да изясним психологическото състояние на народа в онези години. Защото когато един народ не е подготвен за дадено събитие, то минава и отминава без никакво отражение у него. Психологическото състояние на трудещите се беше такова, че те не само приветстваха революцията, но я приеха като своя. Бяхме изгубили две войни. Народът, управляван от шепя буржоазни политикани, за които войните бяха възможност да натрупат още по-големи капитали, беше обеднял и измъчен.

Че Великата октомврийска социалистическа революция имаше широк отзвук — показваха бунтовете на фронта, Владайското въстание и надрасналото влияние на БРСДП (т. с.). Вярна на своя интернационален дълг, Партията безрезервно застана на страната на революцията. Този ин-

тернационален дълг се изразни в конкретни дела — през 1920 г. 7 ноември беше празник у нас, трябва да изясним психологическото състояние на народа в онези години. Защото когато един народ не е подготвен за дадено събитие, то минава и отминава без никакво отражение у него. Психологическото състояние на трудещите се беше такова, че те не само приветстваха революцията, но я приеха като своя. Бяхме изгубили две войни. Народът, управляван от шепя буржоазни политикани, за които войните бяха възможност да натрупат още по-големи капитали, беше обеднял и измъчен.

По същото това време в

България със съгласието на правителството и на правителствата на държавите-победители във войната в България се бяха установили остатъците от армията на генерал Врангел. Един от шабелите и, ръководен от ген. Кутепов, се намираше във Велико Търново. Врангелови част бяха разквартирувани в Горна Оряховица, Севлиево, Габрово и в други близки градове. Те бяха „държава в държава“ — имаха собствени съдилища, своя полиция — явна и тайна, складове за оръжия, военни училища — едно от тях, юнкерското, беше в Горна Оряховица — извършваха бойни учения, разполагаха с активна политическа дейност. В шаба на Кутепов служеха 500—600 офицери и войници. Тази армия представляваше потенциална угроза за младата съветска държава, тъй като България можеше да стане удобен плацдарм за нашествия срещу нея. Българската буржоазия не само даде полсдон на Врангел, но виждаше в неговата армия съюзник, който може да използва за премахване на зеделското правителство.

Партията осъзна тази опасна ситуация. Окръжният комитет на Партията във Велико Търново организираше системно политически акции — митинги, събрания и пр., за да изрази протеста срещу правителството на врангеловите войски в България. Тук трябва да поясня, че нашият народ не

одобри и не се съгласи с господството, оказано на една чужда армия. Една от задачите, които Партията си постави, бе да разложат тази армия, като широко пропагандираме идеите на социалистическата революция сред врангелите. Като използвахме трудностите, които те срещаша в чуждата за тях страна, за почнахме да организираме тайни групи от войници и офицери, желаещи да се върнат в родната си. В окръга бяха завербувани близо 600 души, които през 1922—1923 г. заминаха на три групи за съветската страна. Партията по-лучаваше издавания в Берлин вестник „На родина“, който разпространяваше сред врангеловите части.

И когато до ръководството на окръжната партийна организация достигнаха слухове, че буржоазните партии готвят заедно с врангелите военен преврат, бе решено да се провери достоверността им, като се използва обстоятелството, че шабът е във Велико Търново. Окръжният комитет реши да намери доверено лице в шаба на Врангел, чрез което да се доберем до доказателствата. Този човек беше Николай Горюнов (след акцията Партията го укри и по-късно бе препратен в съветската страна). Окръжният комитет сформира група от пет души, която да осъществи акцията. Една вечер през 1922 г. петимата, сред които бяхме Петър Георгиев и аз, проникнах

ме със съдействието на офицер от охраната в шаба. Взехме нужните документи, от друг ги направихме извадки. Като непосредствено лице в качеството си на депутат Никола Габровски отнесе тези материали в София на Васил Коларов, който от своя страна ги предаде на Райко Даскалов, заместващ отсъстващия в момента от страната Ал. Стамболийски. Едновременно с това материалите бяха публикувани в „Работнически вестник“, а Васил Коларов де-позира в Народното събрание интерпелация относно дейността на Врангел в България.

Публикуването на документите изигра голяма роля. Това беше удар срещу Врангел. Това казаха, че неговите хора не са политемгранти, а действителна армия, която се готви да продължи контрреволюционната борба срещу съветската държава. Тези документи бяха удар и срещу българската буржоазия, доказващ нейната предателска роля.

След публикуването на документите и интерпелацията в Народното събрание в страната се наидна юмручна простотна вълна, в която участваха не само комунисти, но и земеделци, и безпартийни. Това застави правителството да изгони Врангеловата армия от България. Окръжната партийна организация изпълни своя интернационален дълг, като помогна за обезвреждането ѝ.

Червено знаме над затвора

Втората по-сериозна политическа акция бе чествуването на 16-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Дълго обмисляхме как да проведем акцията. Всичко се въртеше тайно от затворническата управа. Въпреки няколко шателни обиска, надзорителите не успяха да открият нищо компрометиращо. Вечерта срещу празника се дадоха последните указания.

Седми ноември 1933 година. Топъл есенен ден. Още от рано ключарите засноваха из коридорите, шушукаха си, надничаха в килинте, подслушваха, оглеждаха прозорците. Всичко изглеждаше мирно и тихо. С десетина минути закъснение вратите се отвориха, но нас не ни пусяха — останахме в килинте. Криминалните се втурнаха по коридорите и стълбиците, пълзнаха из малкия двор, огреден от всички страни — високи огради и стени. Ние мина много време и някоя от тях замахаха с ръце и заикаха:

— Вижте, вижте! Червено знаме! Сред затворничите настъпи оживление. Главният надзорител и ключарите се разтичаха на външния двор. Погледнаха нагоре. На покрива на затвора, на тънка пръчка, която излизаше от комина на трета килия, се вееше червено знаме.

Чуха се няколко изстрела. Стреляха по знамето. Но знаме не разстреляха ли се. Към покрива бе издигната стълба и по нея се покачери криминалният затворник Колю Плявката. Той смъкна знамето и още по-силно го развяха. От караула завикаха високо и насочиха няколко пушки към него.

Докато Плявката снемаше знамето, на малкия площад пред източната част на затвора се събраха любопитни хора, които с всяка минута се увеличаваха. Не след дълго

там имаше вече много хора, изпълнени с любопитство. Те поглеждаха към прозорците на килинте и към комина, сякаш продължаваха да виждат развитото червено знаме. Но имаше и такива, които се заканаха, като размахваха юмруци.

Заклучени в килинте, ние запяхме „Интернационалът“ и „Дружна песен“, чукахме с налягате по пода и вратите скандирахме революционни лозунги. Надзорителите и ключарите измъкнаха някоя от килинте, заличаха ги в карцера. Караулният началник застана пред прозорците на трета килия и предупреди, че ще изпълни докрай своя дълг, ако не престанем да пеем. На прозореца се изпрати Тодор Иванков и му отговори:

— Г-н поручик, Вие си изпълнявате вашия дълг, както искате, това нас малко ни интересува. Ние също изпълняваме нашия, комунистически дълг и днес чествуваме Ве-

ликата октомврийска революция! Нищо не беше в състояние да помрачи празничното настроение на политзатворниците. Най-голяма беше радостта в трета килия, от чийто комина чрез специален механизъм от макарички и пръчки, направен от Теню Дънов, Ив. Диков и други, беше издигнато червеното знаме. Тук беше шумно, издигаха се лозунги, сяха песни, някоя надничаха през решетчиците прозорчета, смелчаи прозираха ръце през дупките и ръкомахата.

За тази смела акция последваха тежки наказания. Двадесет другари бяха затворени в специалните карцери, а за останалите беше приложено карцер по килии. Бяхме лишени за два месеца от свиждане и кореспонденция, забра ни се внасянето на храна. Всичко това не само не ни спласна, а засили още повече нашия ентузиазъм, сплоти ни още повече, издигна авторите-

та ни сред криминалните. Времето на карцирането използвахме за четене на книги, за изяснение на беседи. Беше издигнат и първият затворнически вестник, в който бе поместен разказ за чествуването — „Въпреки всичко“ от Илия Д. (Илия Джагаров). Художествено бе оформен с красиви ръкописни букви от Иаан Райков.

Издигането на червеното знаме в затвора беше отразено и от буржоазната преса. В бр. 7266 от 9. XI. 1933 г. в-к „Утро“ пише: „Най-дръзка е била акцията на политзатворниците на Търновския затвор, които успели да издигнат червено знаме над комина на затвора. За наказания всички затворници били карцирани“. За акцията писа подробно и в-к „Ехо“ в броевете си от 12 и 14 ноември.

Илия ДЖАГАРОВ
откъс от книгата му „Пленници в своята родина“

СРЕЩИ НА ПОЛТАВСКА ЗЕМЯ

От 17 до 22 октомври два журналисти от редакцията на вестник „Борба“ посетиха побратимената с нашия окръг Полтавска област, срещнаха се със съветските хора — работници, кохозници, специалисти, ръководители, дейци на изкуството и културата, колеги. Това бяха срещи с миналото и настоящето на един героичен народ, със силата и красотата на съветския човек, срещи из дружбата.

1. НЕУГАСВАЩИТЕ ОГНОВЕ НА УКРАИНА

Полтавска област ни посрещна с разжареното злато на своята есен. Покрай шосето, опънато се като струна през равната украинска степ, припламваха като приказки огньовете жълто-червените премени на дърветата. И се редяха един след друг неповторими пейзажи — да не се нагледаш на красотата

Тези огньовете пламтаха край нас, през всичкото време на нашето пребиваване, но тяхното очарование не беше същото. Или по-точно на нас така ни се струваше. Зашто огньовете на мемориалните паметници, изгряващи блисък на стотините, на хилядите имена на загинали синове и дъщери на тази изстрадала земя, написани със златни букви върху възроменателните плочи, изведнаж като че ли ни направиха неспособни да се възхищаваме на околната красота.

Великата отечествена война бе за Украйна второ раждане — но много по-мъчително, много по-болезнено, много по-страшно, отколкото през Гражданската война...

Полтава...

По време на окупацията фашистите зверски са измъчвали и разстреляли 18400 души. На каторжна работа в

Ударно се трудят комсомолците и младежите от автомонтажния цех на Кременчугския завод. В сметката на младите работници влизат няколко десетки надплатови автомобилни „КРАЗ“. Сега младежите и девойките от цеха работят с удвояна енергия за достойно посрещане на 62-та годишнина на Великия октомври.

На снимката: Един от най-добрите млади труженици от цеха: Алексей Усенко, Татьяна Усенко, Павел Ломоносов и Надежда Закерничная.

Снимка А. ШНАЙДЕР

Германия са изпратени 20800 души, а шетите, нанесени на града, възлизат на 1,137 милиона рубли...

Кременчуг...

В навечерието на освобождението на града над 97 на сто от жилищния фонд е унищожен, много от предприятията — напълно разрушени...

От Карловка, Кобеляки, Ново Санжар и другите най-плотодородни райони на областта хиляди вагони с чернозем са натоварени и изпратени в Гер-

мания. Окупаторите са взели или унищожили всички трактори, комбайни и други селскостопански машини, откарвали са хиляди животни — суровина за хранителната промишленост на великия рай...

Пиратин...

Четиристотин хиляди души загинаха в околностите му в неравен бой с хитлеристките нашественици.

Няма семейство, което да не е дало жертви в борбата с окупатора.

А една майка загубва мъжа си и четиримата си синове през войната. Толкова мъка наведнаж! Не ѝ се живее. Но хората не я оставят. Деца са все край нея, питат я как се възпитала синовете си, та и четиримата са загинали, увенчани с подвизи. И тя потиска мъката си. И разказва на всички за децата си, за дългите дни и нощи на ужас и страдание. Нека да знаят. И да помнят...

Великие Сорочиници...

Родното място на Гогол Войната оставя и тук своя кървав отпечатък. И ако от далечното минало (1905 г.) най-страшен е споменът за Сорочинската градинка, когато десетки местни жители са били зверски избити, а други жестоко измъчвани, защото са се вдигнали на бунт и са потърсили правдата, то в годините на Великата отечествена селото почти изцяло е разрушено и изгорено, а жертвите нямат брой. И сред тях се възправя като гранитна скала образът на безстрашната украинска жена Ольга Бондаренко, ятачка на партизани, два пъти разстрелявана, първия път — с мъжа си, втория — със сина си. След като и двамата падат убити, тя полужива пропълзва към дома си, за да вземе знамето на отряда и тук намира смъртта. И така като нея, презрели личната мъка, готови да умрат за свободата на Родината, са били стотини, хиляди, милиони. Милиони съветски хора.

Развежда ни екскурзоводката Валентина Мищенко из залите на селския музей и думите за подвизите на обикновените съветски хора като че излизат направо от сърцето ѝ. Където и да идехме, с колгото и да говорехме за миналото на неговия край, чувствавахме, че старите не са забравяли онези тежки времена, когато свободата се раждала за втори път, а младите са наследили тяхната непоколебимост да защитават плодотворен труд. И да ги множат

(Следва)

Емилия ГУТОВА

Антон ТРУФЕВ

Днес ни гостува

Передната страница полтавските журналисти посвещават на 62-та годишнина на Великия октомври. Трудещите се от окръга ще намерят тук немалко адреси и имена на свои колеги в интернационалното съревнование, носители на челиния опит.

Шестдесет и две години не престава да се удивлява платената на най-великото социално завоевание, подобно на което историята на човечеството не познава — създаването на първата в света държава на работниците и селяните. Тя усто в годините на Гражданската война, тя започна по Ленинския план строителството на новия живот, тя срази кървавото чудовище-фашизъм, възроди разрушеното от окупаторите народно стопанство, по

... Живи са в народната памет героите от Великата отечествена война... Участието в изграждането на социализма всеки счита като дело на своята чест... Плановите на петилетката призоваха украинците в целините, привелоха в действие мислата на рационализаторите, застават всички да търсят нови форми в борбата за повишаване качеството на продукцията... Нямат граници грижите на държавата за подобряване на условията на работа и живот на трудещите се...

Бригадата нарекоха най-добрата

Когато за високи постижения през второто тримесечие на нашата бригада присвоиха звание "Най-добра в производственото обединение", някои се удивиха:

— Как стумяхте? Нали работите наравно с всички?

— Ние на шега отговаряхме: Секрета само ние си имаме. Специален ключ към успеха сме си направили.

Макар че както е известно, никакъв секрет няма. Просто всеки чувствава високата отговорност, стреми се да не подведе другарите си, да знае по време, да повишава майсторството си. Пет членове на бригадата се учат в школата за комунистически труд. Болшинството сме овладели сродни професии. Резачът, да речем, може да изпълнява операции на гилотината, или да замени работника, занимаващ се с изправянето на отрязания детайл. И обратно. Ние поддържаме почина на стругарят от автозавода. С. Зайченко — поехме грижата да продължим междурементния период на една бормашина с една година. Добре поддържаме пресите и гилотините.

В колектива се събрахме все добри работници. Василий Капцевич например спокойно може да се нарече универсален майстор. Винаги старателно, с любов се труди Анатолий Пасхалов, охотно споделя соб-

ствените си постижения с младите производственици. Нашият бригадир Николай Липко е един от ветераните на за вода. Във всяко отношение е пример за подражание. Повече от десет години се ползува с правото да поставя върху изработените от него изделия собствено клеймо. Още през юли изпълни четиригодишната си програма, а сега се стреми към нова цел — в навечерието на 110-та годишнина от рождението на В. И. Ленин да изпълни и петилетния си план.

Плановостта е в основата на нашите успехи. Още днес бригадирът узнава каква работа ни предстои за вършини утре. Веднага пресмятаме как да се справим със задачата, как да разпределим силите. Стремим се да се придържаме към правилото — за цялата серия от изделия да подаваме равномерно всички детайли. И още нещо. Разкрояваме метала така, че да остават колкото се може по-малко отпадъци. Зашто добре помимоним онзи пункт от нашето обещание, в който сме поели задължение да икономим 5 тона листов стомана. Не забравяме и друго — да направим две рационализаторски предложения. Впрочем в това вече успяхме. Детайла за рамката на сушилният барабан изработваме не с газово разрез-

Примери от самия живот

Добре се труди колективът на Полтавската птицефабрика в четвъртата година на петилетката. Широко разгръщайки социалистическото съревнование в чест на 110-та годишнина от рождението на Ленин и за достойна среща на Двадесет и шестия конгрес на КПСС, колективът още на 1 септември изпълни плана за четирите години за производство на яйца и месо. Над него са получени 24,5 милиона яйца и 309 т птиче месо.

И макар че в селския производствено-финансово-технологичен комплекс това ще бъде първото комплексно механизация и механизация. Сега тук се разгръща голямо строителство и реконструкция на производствените мощности (оборудване за 7 четириетажни птичарници за 100—150 000 птици всеки, една в действие птице-каница и т. н.). В резултат на това в края на тази петилетка производството на яйца ще достигне 170 милиона, а на месо — до 2000 т годишно.

Голямо внимание се отделя на социално-битовото и жилищното строителство. В последно време в село Стаси израсна работническо селище. Само през годините на десетата петилетка тук бяха построени средно училище, два блока с по 40 и два с по 18 и 12 квартири. Но в квартири с всички удобства на 170 семейства на работниците от фабриката, бяха дават заради работата през тази и следващата година. Към края на петилетката жителите на селището ще имат също нов търговски център и баня.

За всички тези придобивки на работническия колектив аз с удоволствие разбрах заедно с

участниците в семинара от курс са по "Конституция на СССР. Проблеми на теорията и политиката", който се води от за местния директор на фабриката М. И. Черняк. Слушателите — инженерно-технически работници, ръководители на различни производствени звена — дойдоха на занятието организирано, изпълнени с голямо желание и сериозни намерения през новата политическа учебна година да се учат по новому, така както изисква от комунистите и комсомолците. Поставяне на ЦК на КПСС "за политическо подобряване на идеологическата и политическата работна сред трудовите колективи".

Почти всички слушатели в семинара са лектори и докладчици, агитатори и политинформатори. Следователно, придобитите на занятията знания ще им помогнат по-задълбочено, по-съдържательно и по-ефективно да водят идеологическата и политическата работна сред трудовите колективи.

Осен теоретичния семинар, започнаха занятията още две школи по основи на марксизма-ленинизма от курса "Учение, преобразяващо света" в системата на партийната провета, три комсомолски политически кръжока от курса "Социализъм и труд" и четири школи за комунистически труд, в които повишават своята идеологическа подготовка около 230 трудещи се от птицефабриката — комунисти, комсомолци и безпартийни активисти.

П. КЛИМЕНКО

Образът на героя — върху гранита и в нашите сърца

На 23 септември, когато Полтавска област отпразнува 36-годишнината от освобождаването си от фашистките окупатори, в нашето село Белики, Кобилски район, бе открит паметник.

... В жестока кървава война нашето отечество даде 20 милиона човешки жертви. Скъпа бе цената на победата за всички. Млад, в разцвета на своите сили, даде своя живот и нашият земляк Фьодор Марченко, герой на Советския съюз...

Аз познавах Фьодор от детството ми. Учен-ме в едно училище, седяхме на един чин. То-

ва смугло момче, в червена рубашка, превързана с черен шнур с писюлки, винаги внимателно слушаше уроците на учителката Кали-полна Иванюк. Много обичаше да четете книги за Гражданската война, за нейните герои Василий Чапаев, Николай Щорс и други.

Фьодор бе необичайно стеснителен, добър и тих другар.

Светлият образ на героя-земляк завинаги ще остане върху гранита и в нашите сърца.

М. АРТИМЕНКО
учителка-пенсионерка

Юбилеят на рационализатора

В Лубненския завод за сметицини машини сред най-добрите труженници посочват плосера от ремонтния цех Николай Романович Рожко. Той работи винаги в надпревара с времето, а продукцията му е само с най-високо качество.

Неотдавна другарите му поздравиха Николай Романович с два юбилея — двадесетгодишния рационализаторски дейност и със стотното новаторско предложение. То е вече одобрено и се внедрява в производството, както и по-вече от направените досега от Рожко рационализации. С тях новаторът е внесъл в касата на предприятието няколко десетки хиляди рубли допълнително.

С. ДАНИЛЕНКО

Щастие е да служиш на хората

Бъдете щастливи! Тези думи често произнасяме и слушаме от другите.

Аз разбирам щастие така: това е, когато чувстваш, че си нужен на хората, когато им носиш полза и радост. А то се постига само с настоятелен труд за общото благо. В това съм се убедила от собствения си опит. Много години бях доячка, последните десет работя като свиневодачка в родния колхоз "Маяк". По-предната година от всяка от 15-те свине-майки получих по 26 прасенца, миналата — почти по 20, а за деветте месеца на тази година — по 23.

Откакто работя в свинефермата, съм отгледала повече от 3000 прасета. А всяко от тях продаваме, когато стане 120—130 кг. Следователно от моите прасета държавата е получила 360 т. висококачествено свинско месо. Замислям се над тези цифри и ми става радостно на сърцето, искам ми се още по-настойчиво да работя. Нали от труда на всеки от нас зависи укрепването на икономическата и отбранителната способност на държавата, повишаването на благосъстоянието на народа.

Добри труженници у нас има много. Да вземем например Мария Александровна Острияна. Повече от 40 години работи тя в нашата свинеферма. Само като помислиш — 40 години! И макар че е вече на 67 години, продължава да се труди. Неотдавна разговаряхме с нея. Казвам й: "На вашите години не е лесно да се работи във фермата." А тя отговаря: "Докато имам сили, няма да изпусна колектива. Да носим полза на хората — няма това не е най-важното дело?"

Пример за мнозина е и семейство Москаленко. Яков Васильевич вече около 20 го-

дини е тракторист. Добросъвестно се отнася към работата си, ползува се с уважението сред другарите си. Комунистите от първа тракторна бригада го избраха за партиен групов отговорник. Жена му — Мария Романовна — е свиневодачка. За добросъвестния и труд хората също я уважават.

На почет в селото са доячките Мария Васильевна Мисик, Анастасия Николаевна Прокопенко, Анна Ивановна Литвин, механизаторите Николай Александрович Ефремов, Иван Тихонович Зайко, Николай Фьодорович Голуба и много други.

Благодарение на постоянната грижа на нашата партия и на съветската държава, с всяка година се повишава механизацията на селското стопанство. Това се вижда и в нашия колхоз. Сега по нашите поля работят такива мощни машини като тракторите Т-150, комбайните "Нива" и "Колос", цветлосъбирачки комбайни КС-6 и много друга техника. Подобрява се механизацията и в животновъдните ферми. Работата с всеки ден става по-лека, произвежда телостна на труда — се повишава.

Голяма радост ми носи и обществената работа. Няколко мандата ме избират вече за депутат в Човно-Фьодоровския селсъвет, а вече втори път съм депутат. Старая се да изпълнявам това почетно и отговорно поръчение и се гордея с това, че хората се обръщат към мен за помощ.

Да търся щастие в служе-

нето на хората — такава е моята цел в живота. На това приучвам и децата си.

М. МАЖАРА

свиневодачка, депутат в Зенковския съвет на народните депутати

Полето на депутатката

Като една от най-добрите производственици, полтавчанка избрала обикновената колхозничка Валентина Ивановна Одаец за депутат във Верховния съвет на СССР. И за голямата чест тя отговаря с още по-самоотвержен труд.

Тази снимка е направена в началото на октомври, когато на един от колхозните цехови масиви бяха прибрали вече по 6 т от деклар. Учениците помогнаха да се про-

грамира този урожай, а Валентина и другарите й (един от тях е трактористът Василий Шинкаренко) направиха всичко, за да превземогнат голямата сума и да получат максимален резултат.

По мнение на специалистите до края на кампанията от осемте хиляди декара чакало щеко, които отглежда депутатката, ще бъде получено не по-малко от 687 т захар.

Снимка Фьодор ГИРЧЕНКО

ТЕ ЩЕ ПОНЕСАТ ОЛИМПИЙСКИЯ ФАКЕЛ

В Лубни се състоя областен конкурс за избиране на кандидатите, които ще пренесат олимпийския факел по трасето, минаващо през нашата област.

В съревнование участие взеха повече от 150 спортисти — представители на пет града — Полтава, Кременчуг, Лубни, Миргород, Комсомолск, а също и на 23 района на Полтавска област.

Задачата пред спортистите бе бързо и едновременно, как да казват специалистите, "красиво" да преминават разстояние от един километър, носейки в

ръка олимпийския факел. Почти всички участници издържаха този изпит и завоюваха правото през юли следващата година да участват в това интересно и важно спортно събитие.

Такъв конкурс се провежда за втори път в Полтавска област. Първият бе неотдавна в Комсомолск, където бяха избрани 40 кандидати. А от Пирятин до Чувово олимпийският факел ще бъде пренесен общо от 300 полтавски спортисти.

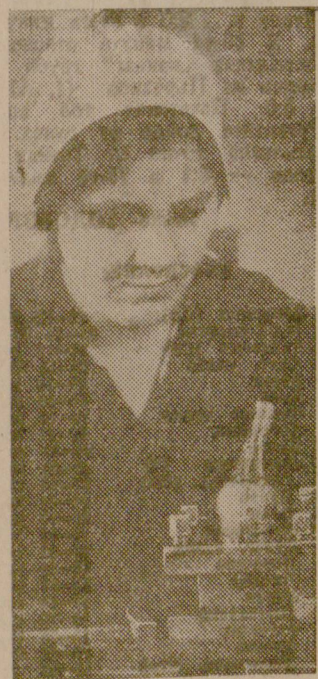
В. МИХАЙЛОВ

На новото — широк път

Колективът на Кременчугския отдел за внедряване на нова техника и техника по мощ в строителството, поделение на Киевския научно-исследователски институт по строителните конструкции, заедно с работниците от местния Домостроителен комбинат — номер 3, прави изследване как да се получат калибровани обемни блокове. В крайна сметка трудовите загуби за монтаж на един дом трябва да се снижат с не по-малко от 5 на сто. В този комбинат се внедрява и машинна обработка на счетоводната информация. Това ще позволи да се освободят няколко отцепника.

Как да се направят бетонни и пластмасови? Този въпрос съществува в научните работници. Съвместно със сътрудниците от производственото обединение "Кременчугжелезобетон" те използват пластифициращи добавки, отпадъци от захарната промишленост — предимно сулфидно-спиртова еластова утайка. Освен това изследват как да намалят арматурата на плоските железобетонни конструкции. Окачаният икономически ефект ще се равнява на 80 хил. руб.

В. ГАМЗА

Анна Раденко е известна в полтавския завод "Легмаш". Тя е първенец в социалистическото съревнование, ударник за комунистически труд, изделяния си предава винаги от първо представяне и всеки месец преизпълнява нормата си. Тя е също активистка на заводския клуб и библиотека-та.

Снимка А. ПАСЕЧНИК

Полтавчани на целините

Не за пръв път опитният механизатор от синът му Евгений. Звено и поело отговорното колхоз "Макаренко" — Полтавски район, при-задължение — да овърше повече от 900 т стига в целинния колхоз "Толбухински". Кок-зърно. Полтавските механизатори всеки ден четовска област, за да помага в прибирането преизпълняват нормата си 1,5—2 пъти. Техника реколтата. И винаги идва със своето звено те имена се четат на Почетната дъска за съ-от 14 човека. Сред тях са брат му Андрей и ревнозанието.

С. САМСОНЕНКО

Атестати за качество

Шлоеро-електрическата бригада за комунистически труд от Полтавския домостроителен завод, ръководена от Николай Мочан, получи атестат за качество при ремонта на бутоните те изключатели, давщи и прито да предава тази продукция без приемане от отдела за технически контрол. Този топен и отговорен възел е свързан с управлението на дизеловия комбайн. Всеки месец бригадата ремонтира повече от 60 такива единици. Високото качество на бутоните изключатели е гарантирано.

Атестат с присъден и на бригадата на Николай Хоружий от цеха за ремонт на дизели. Тя възстановява горивната помпа на локомотива. Това е също един от най-отговорните възли на дизеловия двигател.

Колективът на механичния цех получи пет атестата за качество, в това число и за различни видове болтове. Те се изработват от структурата — ветеран Прасковия Козменко, младия комунист шлайфист Владимир Шербаков и производственик Пётр Дунда.

Завоюваха такива атестати и структурите-комсомолки Анна Бабиц и Василий Поддубний, фрейлцата Екатерина Поддубная, шлайфистката Анна Паско.

Вече са издадени атестати за качество за 30 вида детайли и възли, които се ремонтират или изработват отново. До края на годината ще бъдат въведени още 16 атестата

Р. АПТЕКАР

Плава „Полтава“ по моретата

Успешно изпълняват своята трудовата задача моряците от кораба "Полтава". Екипажът на този кораб, носещ името на град Полтава, е един от най-добрите в Азовското море павоходство.

Тези дни в редакцията на вестник "Зоря Полтавщини" бе получена приветствена телеграма от капитана на кораба Мелник и първия помощник-капитан Ракон. В нея се казва: "Пребивавайки във водите на Средиземно море, извършваме

на всички трудови се от Полтавска област искрено поздравяват по случай празника — юбилея на 110-годишнината от приемането на Конституцията на СССР. Радостни сме да рапортуваме, че нашият екипаж предсрочно изпълни плана за 1979 г. и за четирите години на петилетката.

Д. Железков на всички полтавчани отлично здраве и нови трудови успехи".

К. ПАВЛОВ

Фабриката — в нова сграда

Върна се от отпуск колективът на плетачния цех и първият му работен ден започна с митинг. Поводът за това бе особен: на улица "Автозаводска", в южния промишлен комплекс на областния център, три котажната фабрика влизаше в нова сграда.

... Четвърт час преди началото на смяната работниците се събраха пред новия фабричен корпус. Надежда Павелко, началник на цеха, преряза червената лента и покани присъстващите в помещението.

Топло приветствава работниците, като им пожела успехи в труда на новото работно място, директорката на предприятното Л. Безшапочная.

— Много ми е жал да се разделям с нашия досегашен дом, както се казва, който преминал 25—30 години ни създава условия, за да спечелим необходимия авторитет — казва в своето изказване ръководителката на бригадата за ю-

мунистически труд София Кибкало. — Но няма може да се сравняват онези приспособени за работа помещения с този дворец на труда. От името на своите другарки искам да заявя, че колективът ни няма да пожалева сили, за да се отплати за тази грижа с нови трудови успехи и с укрепване авторитета на фабричната марка.

... Плетачките получават суровина, материали, заемат работните си места (край конвейерите). В цеха е светло, уютно, чисто, пъстрят цвето-

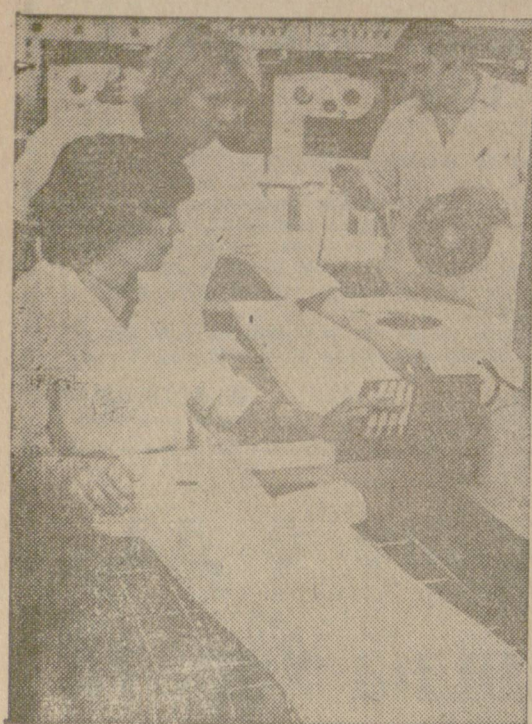
Четириетажният корпус на фабриката е истински дворец на труда. В производствените помещения с площ над 3000 квадратни метра са настанени плетачките, два шивашки цеха, снабдени с необходимото оборудване. Благодарение на климатичните и вентилационните уредби въздухът тук е чист и свеж. Не са малки по размер и складовите помещения. А освен тях има още и

Антови помещения, медицински пункт, стан за жената, за да за лечебна физкултура, столова със 180 места. Административният корпус, в който те са разположени, се свързва с производствените цехове чрез специален проход. Това също създава удобство на работниците, особено през зимния период.

Новата фабрика (тя е главното предприятие на производствено-трехотажно обединение) е построена в съответствие със съвременните хигиенни изисквания. Тя има собствена система за енергозахранване и водоснабдяване, по последната дума на техниката е създадена и системата за технологическо измиване на суровината.

Скоро на новото място ще се преселят и другите цехове. След усвояването на производствените мощности продукцията на трикожажни изделия ще нарасне 2,2 пъти.

П. КАРНАУХ

Москва. Колективът на московския автомобилен завод „Лихачов“ успешно се справи със задачите на четвъртата година от десетата пилетка. През първото полугодие зилоните произведоха над плана 647 товарни автомобили и 507 домашни зилацини.

НА СНИМКАТА: В изчислителния център на ЗИЛ.

Ленинград. Колективите на научно-производственото обединение „Позитрон“, обединение „Светлана“ и обединение „Червена зоря“ за втори път издигнаха кандидатурата за депутат за Върховния съвет на СССР на Виборския избирателен окръг в Ленинград, работничката от завод „Мезон“ Надежда Максимова.

ПО ЛЕНИНСКИТЕ МЕСТА КРАЙ ДРЕВНАТА СТОЛИЦА НА ПОЛША

Най-напред в оитте се кървя ярката зеленина. Тя прелива в неочаквани нюанси, разсипва се във великолепно съчетание с далечната, висока синева на планините, със своеобразната архитектура на къщите... Село Пороин не прави изключение. Разположено живописно в подножието на Татрите, в близост до древната полска столица Краков и до така наречената вимна столица Закопане, то привлича с чистия си, почти прозрачен въздух, с топлината и спокойната си тишина.

Тук две лета — през 1913 и 1914 година, е живял вожда на световния пролетариат Владимир Ильич Ленин. Гуралският дом, който е обитавал (сега музей), е солидна, добре уредена къща от дърво, каквито са повечето в селото. Наблизо носи си ниво-зелените си води малка река. Всичко наоколо е стегнато от горски пояс, придаващ уравниновеност и уют. Но колко неспокойни са били тук дните и нощите на Владимир Ильич Ленин, изпълнени с мисъл за революцията, за хората и бъдещето. Той е изкачвал стълбищата, разхождал се е из стаята, стоял е на терасите, ту радостно оживен от някой успех, ту разтревожен, но винаги целенасочен, енергичен и деен. Заста със своя делничка, колчица от хората в селото са забелязвали приветливия човек, живо заинтересуван от техния живот, от техния бит.

Владимир Ильич Ленин пристига в древната столица Краков в края на юни 1912 година, за да бъде по-бли-

зо до Русия. Тогава Краков и околностите му са в Австро-Унгарската империя. В своето повече от двегодишно пребиваване тук той живее зиме в Краков, а лете — в Пороин. Почти непрекъснато с него е Надежда Крупская. Както навсякъде и тук делничите на Владимир Ильич са изпълнени с работа — ту над марксистката теория, ту над статия за „Правда“ (повече от 280 в този период), ту в непосредствено ръководство на важни партийни мероприятия в Русия. Неведнъж при него идват болшевици, депутати в Държавната дума, полски революционери, обикновени трудови хора. Ленин ръководи в Пороин няколко важни съвещания, които вземат решения по отговорни въпроси.

Къщата в Пороин, разположена на височина с краен изглед, е едно от любимите места на Владимир Ильич. Разходките в близката планина са най-добрата му почивка след активната работа. Сред зелената и тишината той намира вдъхновение, те го импулсират за нови идеи и решения, за нови замисли. Може би дърветата край рекичката помнят Владимир Ильич възторжено размахал ръка, увлечен в разсъждения пред Надежда Крупская за бъдещата държавна на пролетариата или поседнал край реката с поредния брой на „Правда“...

Първата световна война заварва Владимир Ильич Ленин в Пороин. Верен на своите принципи, още от първия ден той повежда ре-

шителна борба против нея. Неговото категорично становище не се прави на властите и скоро по един лъжлив донос в квартирата му е извършен обиск. Разгледайки архивата му, полицаят решава, че ръкописите по аграрния въпрос с цифрови данни са шифровани документи. Ленин е арестуван и обвинен в шпионаж в полза на царското правителство. Животът на генията в окова е изложен на смъртна опасност. И само благодарение на активната защита на общественици в Полша и Австрия, които доказват, че обвинението е несъстоятелно, след двуседмичен престой в затвора австрийските военни власти са принудени да го освободят. Владимир Ильич напуска Полша и се устано явява в Швейцария.

За онова отминало време на революционна героика и кипещ сега разказва Лениният музей. Стаите, вешите и книгите пазят атмосферата, в която е живял вожда на първата пролетарска революция. В една от витрините се съхранява документ от съветското правителство, удостоверяващ автентичността на къщата и експонатите и копие от договора за полско-съветска дружба.

Отвън, врязан в зелената та и въздуха, се издига паметникът на гения на социалистическата революция. От него Владимир Ильич ни гледа вдъхновен и целенасочен и едновременно с това — близък и човечен.

Йордан ДЕНЧЕВ
Велико Търново — Краков

Душанбе е столицата на Таджикистан. Това е красив старинен град, разположен сред планини. Градът израства в годините на Съветската власт на мястото на малко селище с глинени колиби. Всеки, който дойде в столицата на републиката се среща с гостоприемство на душанбинци, чиято брой набляжава вече полумиланон. Широки улици и площади, благоустроените паркове и градини, многоетажните жилищни блокове ярко демонстрират ирервацията на Душанбе в модерен социалистически град.

Физкултура, спорт, туризъм

ПРОБЪГ „ОКТОМВРИ“

В неделя в Павликени бе даден стартът на XI шосен лекоатлетически пробег „Октомври“. В това традиционно състезание, посветено на 62-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и 1300-годишнината от създаването на българската държава, участваха 275 състезатели от 24 отбора от цялата страна, както и гостуваният състав на Турну Мъгуреле (Румъния). Въпреки тежките условия — дъжд, сняг, хлъзгав терен — по трасето на пробега (Недан — Павликени) бяха постигнати 3 рекорда на пробега, а две постижения са нови поставени рекорди.

Ето победителите: пилонери 800 м — Р. Русева (ВТ), отборно Шумени, пилонери — Д. Димитров (РС) на 1000 м 3.04.4 мин. нов рекорд, отборно Русев, девойки младша възраст 1000 м — Ф. Узунова ЦСКА 3.13.2 мин. нов рекорд, отборно ЦСКА, юности младша възраст 2000 м — С. Стефанов Шумени 6.02.4 нов рекорд, отборно Шумени, девойки старша възраст 2000 м — П. Керчева РС, отборно Горна Оряховица, юности старша възраст 3000 м — Г. Георгиев РС, отборно Стражица.

Много оспорвана бе борбата при мъжете и жените, сред които имаше и национални състезатели. От жените първа е В. Господинова (НЗ) на 2000 м — 6.30.2 мин., пред М. Аверкович (ГО) 6.42.2 и А. Одаджиева (ВТ) — 6.57.5 мин. Победител при мъжете е В. Лечев (Несбър) 14.45.00 мин. на 5000 метра, следван от съотборника си Д. Върбанов и В. Андонов (Шумени). Отборът на Несебър е победител при мъжете и стана носител на купата на името на известния в миналото маратонец Йордан Петров (Граф). Комплексно: Велико Търново 174 м. т., Свишов 233 и Горна Оряховица — 305 наказателни точки.

Йордан ДРУМЕВ

Директен спортен радиорепортаж

Приятелите на спорта във Велико Търново бяха приятно изненадани в суботния следобед от стадион „Хаджи Димитър“ в Сливен започна директният предаване на мача „Сливен“ — „Етър“, организирано от радиоцентър Велико Търново. Както научихме в редакцията на „малко радио“, футболният мачовете на „виолетовите“ се предават за всички радиослушатели от района на Великотърновската селищна система още от третия кръг на тазгодишния шампионат. За да отговорят на големия интерес на слушателите на спорта, програмните работници разшириха „географията“ на своите предавания. Сега, освен от великотърновския стадион „Ивайло“ такова на извънградски комментатор Симеон Цекон ще носи подробности по срещите на „Етър“ и от другите спортни терени в страната.

Съботното излъчване от Сливен бе първият опит за директно, излъчване спортно предаване. И той излезе общо взето сполучливо. Мачът бе биха огорчени от поредната загуба, привържениците на етърци разбраха още в момента интересни подробности, проследиха развоя на мача. Разбира се, като всяко ново начинание и то ва предаване си имаше своите слабости — не бе достатъчно предавателната разгласа, не прозвуча отчетливо моментът, в който става отгледаният от програмата „Хоризонт“ и започна първото директно предаване на „малкото радио“, някои неща все още подлежат на изглаждане.

Началото е прекрасно. Нека се развива, че в момента, в който само за футболни мачове, ще слушаме преки спортни предавания от радиосъществува Велико Търново.

Баскетбол

Началото обнадеждава

С променлив успех стартира в елитната юношеска група по баскетбол младите представители на „Етър“. В първия турнир, състоял се в Стара Загора, те записаха една победа и претърпяха две загуби. Там изявен фаворит бе отборът на „Берое“ — миналогодишен първенец. Срещу този опитен състав етърци отстъпиха с 57:73 (34:44). Следващият съперник на „виолетовите“ бе съставът на „Лудогорци“ (Разград). Сегашният великотърновчански поведоха в резултата още от само то начало и макар че разградчани упорито се бра-

неха, дойде първата победа в елитната група — 54:51 (34:27) за „Етър“.

Наглежда, че първите две срещи и в последния мач те претърпяха поражение от равностойни противници — „Волов“ (Шумен). При това — със значителна разлика в точките — 61:74 (33:29).

Заедно с някои добри изяви, довели до частичен успех в първия турнир, прави впечатление все още слабата игра в защита. Налага се с още по-голямо старание младите да подхождат към шампионатите срещи. Още повече, че само срещи нани имат новият три срещи от втория турнир, който ще се състои в Плевен.

М. АЛЕКСАНДРОВ

„А“ РФИ

Без ефективност в контраатаката

„СЛИВЕН“ — „ЕТЪР“ (2:0)

Един мач, в който съобразно тренировката план „виолетовите“ трябваше да вземат поне една точка! И заиграха открито (схемата бе 4—3—3), търсеха най-краткия път към противниковата врата. През първата част двубоят вървеше равностойно, ачните се редяха към двете врати, но се разбиваха извън опасната зона и вратарите нямаша много работа. По-остри бяха слизанията на Юл. Колев и Г. Тодоров на два пъти те можаха да решат мача — първо Колев, след като преодолел вратаря, не доосени силата и посочата на улара, а после Тодоров, засичайки с глава подадена от Цингов топка я насочи точно в опразнената врата, но тя бе отбита от самата голлиня от върхалия се напад Иванов. Това съкрати изчерп на нападателния актив на

гостите (през втората част само веднаж Колев можеше да разчита на успех).

Имаше добри изяви в средата на терена, но след излизането на Калчев (поради контузия) и тук свихронът се наруши и общо играта на етърци не вървеше. Допушиха и два гола. При то ва домашните успяха не без съдействието на „виолетовите“.

При първото попадение вратарят Борисов не разчете действията си и топката, насочена със съвсем леко, пресекох линията на вратата (автор на първия гол Дойчев в 21-та минута). По следва отслабване на вниманието на защитата и Мирчев от съвместно за засада положение през пложна на Колев успя да постигне втори гол — 2:0 в 71-та минута.

Общо в тази среща добре се изяви (но неэффективно) Юл. Колев, добре му пригласеше Калчев, близък се Г. Тодоров и иригисе леко изтеглен напред. Цингов се изгуби на левия фланг, на Павлов като че ли не достигнаха физически сили, Лечев бе много добър, олен от Иванов и бе далеч от възможностите си...

Новата загуба отежбява и без това сериозното положение на „Етър“ в групата и в тази наваще два мача от есенния дял е нужна пълна мобилизация на силите...

„ЕТЪР“ — Борисов 2 (Колев 3), Маринов 2, Табаков 4, Белаиес 5, Димитров 4, Калчев 5, (62-Даскалов 3), Юл. Колев 4, Павлов 3, Тодоров 5, Ляхчиев 3, Цингов 3.

Георги ИВАНОВ

КЛАСИРАНЕ:

1	ЦСКА Септ. знаме	29:15	21
2	Славия	31:9	19
3	Берое	28:19	16
4	Тракия	18:15	16
5	Левски-Спартак	19:19	15
6	Марек	28:21	14
7	Черно море	12:14	14
8	Сливен	15:17	13
9	Ботев	17:18	12
10	Локомотив Сф	17:29	12
11	Спартак	14:20	12
12	Миньор	13:20	12
13	Пирин	13:17	11
14	Локомотив Пд	12:28	8
15	Етър	11:17	7
16	Черноморец	10:23	6

В „Б“ РФИ Две победи и две загуби

„ЛОКОМОТИВ“ ГО — „ЛОКОМОТИВ“ (ДРЯНОВО) 1:0. От мача на двата едноместни отбора мнозина приятели на футбола очакваха домакините да си „оправят“ главата разлика. Но останаха излъгани. Победата дойде с минимална преднина. А имахме още пропуснати положения за горнооряховчани, особено до почивката — в 5-та минута Стоянов (9) отпрати силен удар, но вратаря Стефанов (Др) отби; Гавазов (6) с изненадващ далечен удар в 20-та минута бе близо до успеха, но топката се отби от гредата; отново Стоянов имаше чиста позиция. Победният гол дойде след центриране на Абишев отляво и хубав удар на Стоянов (9, ГО) с глава в 36-та минута.

През втората част на мача гостите се окопиха, изравниха играта и в 46-та и 63-та минута Руси Пенчев (Б, Др) от непосредствена близост пропусна да възста нови равенството и резултата.

Иван КОЖУХАРОВ

„ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ — „ЛУДОГОРСКА СЛАВА“ („БЕНКОВСКИ“) — ИСПЕРИХ 2:0. След пет поредни срещи — най-сетне победа за червенознаменци! Тя е плод на активната игра на целия отбор. Нападателят показва, че могат и да създават, и да оползотворяват големи положения. В 20-та минута Ганов (7, Ч. зн.) центрира отляво и Рабчев (10, Ч. зн.) с неосаедем удар изведе отбора си напред — 1:0. В 33-та минута отново Рабчев стреля отсрещу с глава, но топката профуча край гредата. В 41-та минута Александров (11) намери точен Рабчев и той от

ново бе точен — 2:0. Добре центрирани топките от Ганов в 56-та и 58-та минута можаха да доведат до нови голове, но Атанасов (9, Ч. зн.) пропусна.

Йордан СТЕФАНОВ

„ВЕЧВОЙ“ — „АКАДЕМИК“ (СОФИЯ) 1:2. Срещу лидера в групата вечвоици играха като равностойни съперници. И двата състава започнаха на високи обороти. Гостите — с по-технически, комбинативна игра, а домакините — с борбеност и всеотдайност по всички часове на терена. В 12-та минута след тглов удар Вълчев (9) и Илиев (11) спечелиха въздушна двубой със защитниците на „Вечвой“ и Илиев с глава вкара гол — 0:1. Трудно вечвоици спираха острият напад на гостите. В 26-та минута, след разбъркване пред Кирилов, на Гюрев (А) се удаде да увеличи — 0:2. В 32-та минута домакините също ликуваха — с изненадващ удар Костов (7, В) намали — 1:2.

През второто полувреме еленските футболисти хвърляха всички сили и успяха да изравнят играта — те достигнаха по-често до Петров (1.А), внасяха смут в защитата на гостите. Така се стигна до 78-та минута — след изпълнение на тглов удар Мушафов с глава насочи топката към мрежата, Първанов (4.А) я изби с ръка — неоспорено от никого нарушение! Но съдията Катеринчев отреди... наказание орещу еленските футболисти. А с това реши и мача.

Йордан КИРЧЕВ

ЖСК-СПАРТАК — „АКАДЕМИК“ (СВИШОВ) 3:1. В „дербя“ — срещата на

групата още в 1-та минута от пресилено отсечена дузпа домакините поведоха с гол на Господинов — 1:0. След грешен пас на Фида нов топката погледна у Из. Петров и... 2:0 в 29-та минута. В 59-та минута отново Господинов „наказа“ гостите грешка на Първанов (1, А) — 3:0. Почетният гол за студентите дойде от дузпа, изпълнена точно от Треня Филев — 3:1 в 73-та минута.

Петко ТОДОРОВ

КЛАСИРАНЕ:

1	Академик (Сф)	43—17	29
2	ЖСК-Спартак	31—13	27
3	Академик (Св)	34—17	26
4	Септ. слава	29—15	23
5	Ботев	26—13	23
6	Видик	24—16	21
7	Червено знаме	19—16	20
8	Добруджа	23—21	20
9	Янтра	24—27	20
10	Локомотив ГО	18—23	19
11	Локомотив (Мз)	27—34	17
12	Дунав	24—21	16
13	Осьм	23—30	16
14	Лудогорци	18—22	15
15	Лудог. слава	23—32	15
16	Доростол	20—30	15
17	Чавдар	23—24	14
18	Девня	17—23	14
19	Светкавица	16—19	13
20	Белослав	16—23	11
21	Вечвой	22—33	11
22	Локомотив (Др)	10—36	7

„Светкавица“ има два мача по-малко, а „Бдин“ и „Лудогорци“ — по един.

Адрес на редакцията: 5000, Велико Търново, Партиен дом. Телефони — главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, отговорен секретар — 2-99-61, експертариат — 2-17-12. Отдели: „Организационни и идеологически проблеми“ — 2-41-50 и 2-17-79, „Икономически проблеми“ — 2-05-27 и 2-38-31, „Изкуство, култура и проблеми на Велико Търново“ — 2-03-08, „Кореспонденции“ и „Хумор и сатира“ — 2-40-22. „Писма на читателите“ — 2-99-62, фоторепортер 2-38-20, счетоводство — 2-40-14, телекс и машинописка — 2-04-59, дежурен редактор и коректори — 2-26-79.

Телекс: 066570. Сметка в ДСК — Велико Търново 185 5570. ИНДЕКС: 21301

10 години електроника и младост

Под това мото премина традиционният фестивал на художествената самодейност на предприемачите от системата на ДСО „Изот“, чийто домакин за шести пореден път бе Заводът за запаметяващи устройства във Велико Търново.

От домашните награди завоюаха съставът за художествено слово, кукушният театър, народният хор, съставът за характерни забавни танци и индивидуалната изпълнителка на народни песни Милена Карастоянова.

Драган ВЕЛЕВ

Телевизия

ВТОРНИК — 6 НОЕМВРИ

10.00 — По света и у нас. 10.30 — За децата: „Вълшебна тапалка“ (7 част). 10.50 — Дъждовен концерт. 11.15 — Бару теб буквар“ — бгг. игр. филм. 12.30 — Инф. дневник. 15.30 — „Сърцето на родната“ — док. филм за Москва. 16.00 — Тържествено събиране, посветено на 62-та годишнина на БССР — директно предаване от Москва. 17.30 — Тържествено събиране посветено на 62-та годишнина на БССР — директно предаване от зала „Г. Кирков“ в София. 18.30 — Новини. 18.40 — Празничен концерт — директно предаване от Кривопатския дворец на концертите в Москва. 19.50 — Лека нощ, деца. 20.00 — По света и у нас. 20.30 — Документален филм. 21.00 — „Дунав“ — документален филм. 22.30 — Забавна програма на Централната съветска телевизия с участието на Лев Левченко, София Ротару, Роза Рымбаева, Алла Пугачова. 22.25 — Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Първият курьер“ — бгг. игр. филм. 20.00 — „Черноморски спектър“, 20.30 — „София — нашата столица“, 21.00 — „Пълководец на революцията“ — документален филм за В. И. Ленин. 21.20 — Концерт на Ян Френкел. 21.50 — Новини. 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

СРЯДА — 7 НОЕМВРИ

8.50 — Манифестация, посветена на 62-та годишнина на БССР — директно предаване от Москва. 10.30 — Празничен концерт в Румъния. 11.15 — Телевизионна естетическа (19 серия). „Последното сражение на войната“, 12.30 — Песни от запаметяване. 12.35 — „Заповядайте се“ — инф. бюлетин. 13.30 — Симф. концерт под диригентството на Максим Шостакович. 13.50 — „Дунав“ — съв. игр. филм (1 с.). 15.20 — Концерт на руския народен оркестър „Андреев“. 15.40 — Светлинни от космическото стартове — док. филм. 16.05 — Танци — концерт на Кривопатския хоров ансамбъл. 16.35 — „Срещи на един велик живот“ — док. филм за В. И. Ленин. 17.05 — „Срещнаха се морето и планината“ — Забавна летска програма. 17.30 — Новини. 17.40 — „Генерал мой“ — дет. игр. филм. (1 с.). 18.45 — „От сърце“ — празничен концерт в Румъния с ветерани от революцията и войната. 19.50 — Лека нощ, деца. 20.00 — По света и у нас. 20.30 — Слово на извънредния и изпълномощен посланик на СССР у нас. Никитин. Телевизионна естетическа (20 серия). „Независим войн“, 21.30 — „Дунав“ — съв. игр. филм. (2 с.). 23.00 — Новини.

ЧЕТВЪРТАК — 8 НОЕМВРИ

17.30 — Новини. 17.40 — „За децата“, „Честна дума“ — „Уважение“, 18.10 — „Обучаване на животните“ (3 еп.), 18.40 — Прием на БТ. 19.00 — Концерт на народна музика. 19.20 — Телевизионна естетическа (20 серия). Георгиев-Гей. 19.50 — Лека нощ, деца. 20.00 — По света и у нас. 20.30 — Светът в действие: „Ляврен рейс“ — док. филм за съветската наука и опазването на природните области. 21.00 — „Светлинният е коледар“ — бгг. игр. филм. 22.40 — Новини.

ПРОДАВАМ „Тошиба“ стено, роляков, с колони и „Яна“ 250 куб. Хотинца. Великотърновски. Николай Кулишев.

ПРОДАВАМ 343—968. Г. Оряховица, ул. „Млада гвардия“ 24, Славков.

КУПУВАМ ново запазено „Жигули“, „Лада“, тел. 2-03-57 по 17 часа и 2-53-74, след 17 часа

ПРОДАВАМ „Жигули“ справка след 17 часа. В. Търново, „Сливница“ 24.

ЗАМЕНЯМ къща В. Търново, кв. „Асенов“, ул. „8 март“ 2, Косатова, за малък апартамент

ПРОДАВАМ запазени „Москвич“ 408, Вонеча вода. Великотърновски, Стефан Георгиев Манев.

ПРОДАВАМ „Москвич“ 408, квартал „Чолаковци“, ул. „Райна Княгиня“ 10 Б, ет. 6, ап. 17, сем. Тодорови.

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА

Следващият брой на вестника ще излезе на 10 ноември (събота).